NADZIAĆ (*6*) *vb pf*

Pierwsze a *jasne*, *drugie pochylone*.

inf nadziáć (*2*). ◊ *fut 3 sg* nadzieje (*1*). ◊ *praet 3 sg m* nadziáł (*1*). ◊ *3 pl m pers* nadziáli (*1*). ◊ *imp 2 sg* nadziej (*1*).

Sł stp notuje, *Cn s.v. nadziewam prosię*, *Linde XVII w.*

Wypełnić, *napełnić* (*najczęściej o potrawach*: *farszem*); (*in*) *farcire* (*a. fercire*), *infulcire*, *obesare Cn* [*co*; *w tym*: *czym* (*5*)] (*6*) : łáyno koníkié z octem zmieſzawſzy/ nádźiey tym figę/ á roſpárzywſzy ią ná ogniu ná ránę przywiń. *SienLek* 152v, 156v; Bo z iábłuſzká możeſz ſobie kilká potrawek vczynić dobre wárzone/ dobre ſmáżone/ dobre pieczone/ dobrze im gęś nádziać *RejZwierc* 107v; *Strum* Q2.

W przen (*2*) : wykładácże Mſzey Papieſkiej ſłowá ty [*ze jest jeden Bóg*] przypominaiąc (ktoremi też nádźiali Mſzycę ſwą) *Sanctus* s.s. święty ś. ś. y ſwoiego Kanonu więtſzego pierwſze ſłowá zá tym záraz kładąc. *CzechEp* 286, 339.

Synonimy: *napełnić*, *natkać*.

Formacje współrdzenne cf DZIAĆ.

Cf **1. NADZIANY**, **NADZIENIE**

JR